

Vozíme repu!

Vozíme repu za lacný groš, najlacnejší snáď v celej monarchii. Inokedy dostali roľníci od 92 krajciarov až po zlatovku od metráka, my sa za 85 krajciarov klopotíme a trháme a to všetko preto, že nie sme zorganizovaní.

Jakú cenu nám ponúkajú, nabídnú za takovú aj sadíme, keď by nám dávali cukrovárnici i 60 krajciarov aj vtedy by sme sadili cukrovku, lebo na jar prichádza sa ku nám s „foršúsama“ a vtedy grošov nemáme, tak berieme kde dostaneme, práve tak ako ten ľahkomyselný Dolniak, ktorý odpredá úrodu pšeničnú ešte na koreni. No sedliaci, čo hovoria na to, keď by sme sa aj my zriekli, že cukrovku od 1 zlatovky nižšie sadiť nebudeme? A veru iným spôsobom si nepomôžeme, ako keď oproti kartelu postavíme kartel, práve tak ako sme to zrobili oproti kartelovanej úžere s potravnými článkami. Lebo čo že sú naše potravné spolky? Tiež len vzácky roľníckeho ľudu oproti úžere, ktorá sa konala s najpotrebnejšími potravnými článkami.

O tom potom si ešte povieme. Mňa ale najviac trápí, že aj pri tej malej cene, ktorú za našu repu dostávame, ešte pri váhe strašnú ztratu trpíme. — Jako to robia? Na hlinu a na voz nám patričnú váhu srazia a krom toho sa nám nielen „netto“ ale ani „brutto“ váha jakoživ nesrovnáva s našou mestskou váhou. Ako je to možné?

Buď jedna alebo druhá váha nenie spravodlivá. Cukrovárnici nám vždy navážia menej o 50 kilo, niekedy i o 1 o 2 centy, ako na mestskej váhe bolo. Rátajte si to, koľko to do dňa zrobia, koľko peňazí utratíme s tým my sedliaci každodenne. Za pohľavek sadíme repu a pri tom i pri váhe zle si stojíme.

Pane mestský kapitán! mali by ste sa za nás zastáť a naše záujmy chrániť. Po čas vosenia repy, by ste mohli každý deň dve-tri takzvané „šticpróby“ zrobiť. Dajte na mestskej vážnici odvážiť dva-tri vozy repy, sledujte ten voz s policajtami, že by sa ani repka z neho na ceste ku cukrovárskej vážnici neztratila a keď bude odvážený ten voz s repou a patričný dostane listok do ruky, porovnajte ho s mestským listkom a vtedy uvidíte ten rozdiel, vo vážení a váhach, nakoľko ja viem, máme krajinský zákon, teda ho len treba upotrebiť. Tu by bola prísnota na svojom mieste.

Vy ale skalickí roľníci, nechajte si odvážiť repu na skalickej vážnici — čo sa vám zdarma stane a prineste nám tie cedulky, na ktorej aj obnos cukrovárskej váhy zaznačíte, do redakcie, chceme v cifrách tieto difference naznačiť a vyrátať.

Od nás.

„Anička, dnes pôjdeš do štvrti zemiaky vykopávať“ hovorila mi moja pani, a ja len čo som sa trochu upravila išla som do roboty a za pol hodinky dorazila na roličku zasadenú zemiakmi. Vykopávam to božie požehnanie, hádzem na hromádky, sypem do vreca až som sa upotila a unavila. Oprená o toporo motyky odpočívam a obzieram sa po tej milej prírode, ako tu pred mnou rozprestretá ležala, a teším sa životu. Pozdvihnem zrak k nebesiam a myseľ k Bohu všehodobného, a ako zo sna prebudená a ulakaná, obzriem sa koldokola a badám, že slnko zapadlo za vysoké hory, bár k večeru dost ďaleko bolo. Vrcholy hor ešte žiarili v slnku, ako veľkí ľudia v pamäti dejepisu, keď malí ľudia dávno už v temno zapomenutia zahalení sú. Také myšlienky zaujali moje srdce a oko ducha mojho pozeralo na celý náš ubiednený národ, ako i nemu viac a viac zapáda slnko osvetly a len kde tu veľkí jeho synovia ožiarení zápalom slnka lásky k ľudu, hrdo stoja a z národa vyčnievajú, ako tieto vrchy z pomedzi iných. Detinskou naivnosťou začala som vrchy dľa mien našich národných veľikánov si

pomenovať, až na raz pri mene Fr. V. Sasineka sa zastavím. A prečo? Preto, lebo práve tento týždeň je v jeho živote veľavýznamným, lebo dňa 9. októbra r. 1953 bol Sasinek v Rábe za kňaza vysvätený a dňom tým počala blahodejná činnosť jeho v prospech cirkve a národa, tak že on medzi spisovateľmi slovenskými prvé miesto zaujíma, a síce čo spisovateľ kazateľský a historický. Cez tých 50 rokov slovami výmluvnými, ako i vznešeným svojím príkladom koľko rodákov svojich Fr. V. Sasinek nadchnul láskou k cirkvi a k ľudu slovenskému, to len Boh by nám vedel vyjaviť. Fr. V. Sasinek svojimi vedeckými prácami, obzvlášťne dejepisnými, čo najznamenitejši náš badateľ historický, vydobil si nesmrteľné meno, česť, vážnosť a veľkú pozornosť, akou cudzích učencov a vedeckých ústavov, na pr. „Kráľovská česká spoločnosť nauk“ ho za svojho dopisujúceho člena r. 1870 vymenovala; ba i uhorský minister Trefort vymenoval r. 1874 Sasinka za vonkajšieho člena krajinského odboru k ochrane historických a archeologických pamiatok Uhorska; tak i u svojich rodákov je Sasinek vážený, lebo pre zásluhy jeho, najprebudenejšie slovenské mestá, ako Tur. Sv. Martin a Stará Turá, svojím čestným mešťanom ho menovali.

Fr. V. Sasinek narodil sa dňa 11. decembra roku 1830 v Uhorskej Skalici z rodičov nezámožných. r. 1853 bol za kňaza vysvätený a r. 1878 zase v Skalici, kde asi 10 rokov v tom čase súkromný život viedol, v tichosti slávil 25-ročné jubileum svojho kňazstva, ku ktorému dňu poctili ho priatelia z Moravy krásnym kalichom. Nezadlho dňa 26. sept. 1882 presťahoval sa zo Skalice do Prahy, lebo mu v Skalici aj kázateľská a Sasinka u nadžupana nitrianskeho zažalovali; že búri ľud proti vláde, a poudvác nikto za neho sa nezaujal, ani tehdaší skalický farár. tak Sasinek zanechal Skalicu a šiel do Prahy, a odtiaľ do Algersdorfu pri Štýrskom Hradci, kde i teraz žije na pokoji vzdialený, avšak duševne je medzi nami a píše pre nás úbohých Slovákov do rôznych časopisov a kníh, čo ustavičný, dobrodinec slovenského národa. Veru on je veľkým dobrodincem našim. Lebo vedte, milí Slováci, že najväčší dobrodincovia vaši sú tí učení a vtipní mužovia, ktorí písaním dobrých kníh a časopisov obohacujú národ slovenský vedomosťami spasonosnou, z Boha pochádzajúcou osvetou kresťanskou, a tak knihami svojimi stávajú sa učiteľmi každého domu, každej školy a osoby. Pamiatka ich bude požehnaná i v ten čas, keď kosti ich pokryje tmavý hrob. Mužovia, ktorí na poli písania slovenského pracujú, najväčšiu obetu prinášajú, a ako praví Hrdinovia ctení byť zaslúžia. Lebo za unovanie svoje žiadnej odplaty hmotnej, žiadnej uznalosti sa im nedostáva. Podobne i Fr. V. Sasinek, ktorý nám už cez 40 rôznych kníh písal a vydal, okrem mnohých článkov a pojednani, ktoré uložené sú v najrozličnejších novinách a časopisoch, zaslúži, by jeden každý Slovák budúcu nedeľu s vďačným srdcom za neho k dobrotivému Bohu sa pomodlil a mu ďakoval, že nám takéhoto srdcom i umom veľkého muža v týchto neblahých časoch požehnal.

Tieto myšlienky, ako ich teraz v mojej čeladnej izbičke na papier kladem, tam na roličke občas oddychu, zaujali moju slovenskú dušu a telo posilnily. by som svoju prácu dokončila, čo sa i stalo s tým pránim by Boh nám Slovákom aspoň toľko rodoverných kňazov a mužov ba i dev na poli národa požehnal, koľko tento rok zem slovenská nám zemiáčkov zrodila, a jak i zemiáčky od hniloby, tak i našich mladíkov od netečnosti a hniloby duševnej ochrániť — a pána F. V. Sasineka ešte cez mnoho blažených rokov nám živiť ráčil. To si praje: Anička Kozruchovej.

Noviny z blízka i z ďaleka.

(Dopisy).

— Binghamton N. Y. Amerika. Ctená redakcia, keby ste boli ochotní podať pár riadkov v našom milom časopise, pro dobro, tak si aspoň myslím, národa nášho tu v Amerike žijúceho; ja síce bývam tu už 7 rokov v tomto meste a pozorujem, jak nás tu pribýva, zo začiatku každý 1/4 roka prišiel dakto s kraju a neskôr každý mesiac a včul každý týždeň, tak každý nám dohrnie niečo. Nového vieme toho toľko, akorát jako tí, čo sú doma len že ne-

možeme sa súčasťniť v tých krásnych Kruhov, spolkoch. To čo nás najviac tešovalo a myslím aj ostatných druhých, pekné zábavy kresťanské, tu v Amerike nemáme, veru ľutujem a veru aj mám za čím a možem prisahou slúbiť, že keď bych bol už v našom gbelskom Kruhu zvykli medzi tou mládežou, kde si po slovensky zasievajú, divadlo zahrajú a pritom v primeranom čase si zatancujú a zabavia sa, a to všetko v primeranej miestnosti, to čo je najkrajšie a veru krajšie jako u Šulema, lebo u Pinkesa. Na zdar vám mládenci to vám praje váš bývalý priateľ, na zdar ešte ráz volám.

Veru ľutujem tých, ktorí bývali medzi vami a dnes už sú tu medzi nami a ten samý týždeň, keď sem prijedú, ešte mlúvia o tých krásnych krajovských zábavách a hneď aj oni sa nesú na zábavu a čo myslíte, kam, ku komu? do krčmi do hotela: ke Kurcovi, po mene ho poznáte kdo je? že sa volal „Krátky“-m, mnohí z nich žiadnu sobotu nevynechali, či je postlebo kantry, oni vždy len ku Kurcovi, niekto im tam na nejaký strep, harmoniku zahrá a už letia jak besni, tam sa chodia zabavovať aj naše dievčatá, z Holičského okresu! Neni to trošku haiba, že vás musím vyzradiť vašim otcem a matkám v starej vlasti? to nerobte, lebo z toho sa nám Amerikáni smejú, že sme jak cigáni, bez hanby, bez charakteru a len si vyberte lepšie miesto, jako na pr. Slovenská Halla, sál kde rozličné spolky odávajú zábavy a naši muzikanti ich obslúžia tak i vás tým samým spôsobom jako tých, ktorí sa vždy zabávajú pri našej sl. hudbe, kde neni žiadnej pijatky. Tak sa musíme učiť jedon od druhého, do krčmi nechoď ani penez si tam nenos a budeš múdрым a hodným človekom, s Pánom Bohom. Binghamtončan, M. R.

— Z Dojča. Velactený pane redaktor! Račte uvrejniť týchto mojich pár riadkov v našom milom „Pokroku“.

Naši ľudia ho rádi čítajú a sa domnievajú, že od nás nikto nič nedopisuje. Nuž teda ja sa osmelujem niečo napísať, dňa 27. septembra sme u nás mali voľbu, rímsko-katolíckej školskej stolice. Voľbu sme previedli jednohlasne, ostali skoro všetci starí, lebo pán farár boli z jejich účinkovaním spokojní, len traja vypadli a o tých povedajú, že to boli neprátelcia pána nášho rektora, no však to nerobí nič, len keby títo dobre plnili tú svoju úlohu a navštívili našu mládež a našich učiteľov, však pán farár často ju navštívujú, oni sú opatrný a starostlivý o naše duševné a telesné dobro. Dňa 28. sept. poctila naša kostolná hudba nášho pána farára s tým, že mu pred jeho sviatkom sv. Michala vyhrávali a v mene všetkých farníkov mu blahoželali, za čo sa im on pekne odmenil a všetkých do svojho príbýtku povolal. Živ ho Boh k dobru cirkve, našich spolkov a celej našej obce a národa.

Starý Dojčan.

Bojujeme proti alkoholizmu.

VIII.

Istý hájnik postavil si budú pokraj lesa, v ktorom veľmi rozplemenili sa hadi jedovatí.

Keď raz dlhou chódzou znavený k odpočinku chcel schýliť hlavu svoju, zatvoril budú pred hadmi a nestaral sa o malú dieru, ktorá otvárala sa medzi stenou a bránou budú, mysliac, že had neprevlečie cez ňu veľké telo svoje.

I usnul nevediac, že kde vmestí sa hlava hada, tade prevlečie on i celé telo svoje. A skutočne — za malú chvilu vťahal sa had do budú a jedom svojim usmrtil hájnika.

Takým hadom je obžerstvo. Kam zavstrčí hlavu, tam vovlečie svoje celé telo složené s hriechov všetkých, ktoré len meno majú. Z obžerstva premení hnev, pýcha, bujnnosť, vilnosť, vražda, smilstvo všetko zlo, čo s týmito hriechy spojené býva.

A kto len oči, uši má, či nestretne sa všade s týmto dlhým hadom slovenských hriechov? . . .

IX.

Podobný je obžerstvom schudobnelý národ pavúkom zavretým v sklenici. Videl som raz dvoch veľkých pavúkov pod sklom a pozoroval som, ako sa budú chovať jeden k druhému.

I obchádzali sa zprvu netrpezlivo, hľadajú východ, avšak márne. Konečne hladom utrúpení vrhli sa jeden na druhého a začali sa vzájomne žrať.

A videl som už Slovákov obžerstvom a neporiadnym životom na mizinu uvedených, jak žrali jeden druhého, brat brata, otec syna, syn otca. A istý som, že bude-li prisnosť Božia tak veľká, jako zlost naša, musíme zahynúť spôsobom najpotupnejším, na hanbu celého plemena slavianskeho.

X.

Sám daroval som raz svobodu kosovi, ktorý dva roky zatvorený bol v kletke. Zdalo sa mi, že veselo zatrepal krídly, avšak oedlho na moje nemalé udivenie uzrel som ho v otvorenej kletke zase. Chudiakovi oslably v žalári kriedla, nemohol viac použiť svobody svojej a zatúžil po starom nevoľníctve.

Tak je to i s ľuďmi. Privyknu aj k najťažším putám a žiaľ, rod mój zdá sa tiež privykáť k putám svojim. Slovák, stvorenie svobodné, opovrhuje svobodou, syn slávy k sláve nezatuží.

Ešte žalostnejšie je, že v otroctve svojom neusiluje sa zachrániť sily svojej, lež marí ich, otravujúc telo obžerstvom a dušu hriechami rozmanitými.

Či môže národu takému svitnúť deň svobody! . . .

(Pokračovanie.)

Hospodárstvo, priemysel, kupectvo.

Čo všetko je v mlieku? Chemický rozbor mlieka dobrého, vykazuje nasledujúce číslce: V percentoch 3-6 tuku, 3-17 bielkovín, 4-9 mliečného cukru, 0-72 látok popelovitých.

Zkúšky mlieka sú veľadôležité v každom mliečnom hospodárstve, lebo ony ukazujú tučnosť mlieka tedy výšku tuku, čo je v mlieku najcennejším a z druhej strany ukazujú falšovanie mlieka, ktoré je pri mliekarniach veľmi omezené. Sú prístroje, ktoré ukážu či je mlieko sbierané, či je s vodou rozriedené atď.

Mliekarstvo v Uhorsku a inde. V Uhorsku vyrobilo sa minulý rok 25,000 centov masla (putru), väčšinou obmedzovaly sa mliekarne na dodávanie mlieka. Na Morave, ktorá je len desatinou Uhorska predala sa roku 1902 za 500,000 korún masla. V Nemecku bolo už roku 1897. výše 1000 mliekarských družstiev, v Uhorsku v tom čase neboly ešte žiadne.

V Nemecku bolo už v roku 1900 20 mliekarských škôl, aby sa v nich cvičili mladí ľudia v mliekarstve a mohli potom doma mliekarne správne viesť.

V Čechách je mliekarská škola v Plzni, na Morave v Kroměříži.

Krmenie mladých telat určených na mäso, je veľmi výnosné jestli dáva sa im po odstavení sbierané mlieko s prímiešaným škrobom. Na 1 liter sbieraného mlieka dáva sa 5 deka zemiakového škrobu. Telce rastú na podiv rýchlo.

Výnosnosť mliekarstva. V meste L. chceli založiť mliekarnu, ale ako všade, aj tam hlupci prekazili pekný úmysel rozumných ľudí, že nenie dost blázni ho nosiť, (takéto lamentácie počut aj v Skalici) atď. Prišiel žid, založil tam mliekarnu a ani pochopu o mliekarstve nemá, do roka už prijal si mliekarského technika a celé okolie nosí k nemu ochotne mlieko. Jemné syry vyváža do Anglie! Rozumejte.

Čo nového vo svete.

Cár Mikuláš odcestoval z Viedne, Ministri sa radili o macedonských veciach, ale zdá sa, že n-uradili sa na ničom. Pohrozili listom Turecku, aby nepáchali tureckí vojaci ukrutnosti a pohrozili aj Bulharsku, aby nedalo sa strhnúť k válke s Tureckom, lebo žeby ho ponechali na seba.

Turecko je neschopné reformy previesť, povstalci sú odhodlaní celú zimu bojovať, v horách že majú zakopaného strelivá, zbrani aj na dva roky. Zprávy turecké, že tam a tam porazili povstalcov sú vyľhané, zprávy z bojišťa povstalcov neprepúšťajú.

V Caribade je veľký strach pred vzburou Mohamedánov, očakáva sa všeobecné vraždenie kresťanov.

Dokiaľ nebude pod kontrolou Rakúsko-Uhorska u Ruska vymenovaný kresťanský guvernér Macedonie nebude pokoja.

Bulharsko neverí nikomu a potichu, ale bezpečne zbrojí.

V Mohyleve v Rusku bola strašná rež židov. Asi 40.000 sedliakov vrazil do mesta a začali židov nemilosrdne vraždiť, židia bránili sa a sedliakov padlo asi 200, židov tiež asi toľko. Vojsko urobilo krvepreliatu koniec.

Co nového doma.

Tak je, ako bolo. Ba ešte horšie. Poďakovanie ministerpresidenta Jeho Veličenstvo prijal. Bývalý minister Széll povolaný bol do Viedne. Všetko myslelo, že sa kríza blíži k rozlúšteniu.

Ale zdá sa, že na našu hrajinu valí sa akýsi trest.

V Segedíne bola opravdová vzbura. Na Kossuthov pomník položili údajne vojaci veniec s nasledujúcim nápisom:

„Trojkej svätej pamiatke — zadržaní treforóci.“ Keď sa o tomto dozvedel segedínsky miestny, vojenský veliteľ, dal vojakmi veniec s pomníku sobrať a odovzdal ho mestskému policajnému úradu.

Medzitým shromaždilo sa mnoho ľudu a žiadali s krikom vydanie venca. Stalo sa im po vôli, a veniec bol na novo pripevnený na pomník. Na tovyrukoval bataillon vojska, ľud a policajtov zatlačili a s holovinou dali dolu veniec a sobrali ho do kasárne. Ohromný zástup sa hrmul za vojskom, začali trefať okna na kasárni a vrata bombardirovať. Kapitán Dominik vyrazil s kasárne a vojsko s bajonetami mnohých poranilo a aj postrelalo.

Celé veľké mesto — 80,000 obyvateľov je vzbúrené. Noviny kričia na poplach. Kríza sa zamotáva strašne. Priepasť medzi vojskom a krajinou je kam ďalej hlbšia.

Na sme budú kriky a zvady, a maďarské mestá odopierajú dane. Smutné časy nastávajú. . . .

Drobné zprávy.

— Dôst. pán Martin Kollár farár v Nádaši, krajinský vyslanec a redaktor „Katólických Novín“, slávi dňa 13. októbra svoje 50-leté narodeniny, zároveň oslávi pri tom svoju 25-ročnú činnosť spisovateľskú.

Blahoželáme!

— Z Nitry píš, že blízko Párovieč na lúke pri rieke Nitre 2. októbra, v piatok ráno našli zkrvavenú mrtvolu jedného novonarodeného dieťaťa. Krutá matka, keď dieťa porodila, od hanby nemluvniatko na lúke poudierala po hlave kameňom, mrtvolu potom zaviazala do jedného ručníka a tak ju zahodila na lúku. Policia zaviedla za bestialnou matkou prísne stopovanie, no posaváť bez všetkého výsledku.

— Z Prešporoku nám píš, že social-demokrati vdržiavali dňa 27. septembra po celej krajine 37 shromaždení, v prospech všeobecného hlasovacieho práva.

— Členom mliekarského družstva. V nedelu odpoludnia bude chodiť pokladník a niektorý výborník vyberať zápisné a upísané podiely. Ponevác stavba mliekarne rychlo pokračuje, bude potreba peňazi, preto nech sa každý usiluje čím skorej podiel splatiť.

— Kalendár „Nová Domová Pokladnica“ už vyšiel s bohatým obsahom. Kto ho chce mať nech sa hlási u Jozefa Teslika v Skalici.

— Kat. slov. obec sv. Cyrilla a Methoda v Binghamton, N. Y. má nasledujúcich úradníkov: Matej Rozboril predseda, Michal Kocák pokladník, Ferdinand Pollák zápisník, Št. Krňa útovník, Ján Juriga a Fr. Danek povereníci.

Obec zbiera milodary pre postavenie kostola a fary.

— Dňa 11. októbra večer, bude mimoriadne valné shromaždenie mládeže v „Kat. Kruhu“, nech sa všetci členovia dostavia do novej miestnosti spolkovej na námestí.

— Náš rodák inž. chem. p. Albert Bundala, vymenovaný bol za chemika v železných hutách kniežata Hanavského v Komároce. Blahoželáme!

— Skalické vinobranie je úradne určené, na deň 19. októbra. V poslednie časy sa hrozny značne napravily.

— Gbelské hody byly toho roku veselé, v „Kat. Kruhu“ tancovalo sa bez trunku, súčasnilo sa mimo gbelskej aj mnoho prespolnej mládeže a mládež sa pekne a svorne zabávala. Tak to má byť.

— Národný slovenský Spolok v Amerike, má posiaľ 435 odborov. „Živena“ spolok slov. žien dosiahla práve stotý odbor, ktorý utvoril sa v Lincolneville N. Y.

— Universita v Pešti má 2000 židovských poslucháčov.

— „Slovenský Týždenník“ najlepšie redigovaný slovenský časopis, bohatý obsahom vychodí v Pešti ráz týždenne. Predplatná cena na celý rok 4 kor., na pol roka 2 kor. Píšte na adresu: Redakcia Slov. Týždenníka Budapest IX. Üllei-út 95 sz.

— So stavbou Dunajsko-oderského kanálu bolo na viacej miestach započato. Na jar mala by sa začať regulovať Morava — ale naša vláda nemože sa hnúť — pre obstrukciu.

— Kto z mládenčov chce by sa vyučil mliekarstvu a syrarstvu, nech sa hlási v „Kat. Kruhu“.

Z redakcie: Š. H. Prešporok. Dopisujte nám, ale nie tak politicky, my nemáme kaučie, ináč s vami súhlasíme. Zkúsený v B. Sv. M. Nemožno tak ako je uverejniť. Pošlite niečo iného, alebo to prepracujte.

Kukátko.

VIII.

Dnes ukážem obrázok z krčmi. Sedia tam traja pri plnej flaši a štvrtý trункom premôžený leží ako brav roztlahaný pod stolom.

Z tých troch jedon kopnul toho, čo pod stolom ležal. Tento začal blbotavým jazykom:

„Čo to za psa ty-ty-že ti—“

Oslovený dal sa do smiechu a pravil: Odpuštite, strýčku — hovoril som tu po tohoroch a nenadal som sa, že vrazím na medveďa, na ktorom opica sedí.“

„Chmulo!“ nadával opilec hromovým hlasom, „len kebych nebol opilý, ja bych ti vyplatil!“

„Vidíte, strýčku,“ smial sa chlapisko „že som to s tou opicou predsa uhádnul a ona je, myslím, hodne veľiká.“

„A ty jeden ničema, nemáš žiadnu vážnosť pred starým, vyslúženým vojakom, ktorý pod Ladislavom križákov pokoril, sto nemcom hlavy rozštiepal, ktorý v Uhrách proti Turkom bojoval a im najprv hlavy, potom uši — nie e e, najprv nosy — urezal, a — ano — a —“

„To teda mám veľkého hrdinu pred sebou, ale divno je to predsa, že takého statného turkobjica flaška páleného premošla.“

„Mlč! Kebych len mohol stať pohladil bych ťa palicou tak po chrbáte, žeby ti koža s neho sliezla, ako chlebová kôrka.“

„Nedelajte si prácu, strýčku, tento mój chrbát má už tiež svoju zkúsenosť. Počkajte postavím vás na nohy.“

„Medzitým pomohol opilému na nohy a zas ho začal dobierať.“

„Ei strýčku, ale máte pekný nos, tak vám svieti, ako nejaký zotlelý kmen, alebo nejaká smolnica.“

„Kebych len nebol opilý dal bych ti pástou takú šňupku do nosa žeby v okamžení zrovna tak zmodrel, ako mój z ščerveňal — a k tomu ešte nabehnul.“

„Ďakujem pekne: ja vám nezavidím váš nos, ja ho len obdivujem.“

„A kto si ty?“

„O ja som z veľkého rodu. Ja som sa prebudil jedníc ráno za plotom a bol som hneď svojim vlastným pánom a takým som zostal až po dnešný deň. Menujem sa Liška. Odkiaľ to meno mám, sám neviem, ale vidíte, že zo šľachetného, divokého a slobodného rodu pochádzam.“

„Teda ty si Liška, pokrytec, pochlebník, zlodej, — ktorý po husách a sliepkach sledí a ich dávi a všetko krađe.“

„Ste opilý a bolo by lepšie, kebv ste šli domov. Ja vás zavediem, tedy počte strýčku a držte sa jak patrí, lebo ináč celý nos domov neprinesete.“

Zaviedol ho do domu a bolo koniec komedii.

Naučenie: Niet horšieho zla na svete, ako opilstvo. Nielen telo otravuje a dušu v záhubu uvádza, ale i činí z človeka blbca a opravdového blázna. Každý ho má na posmech, o všetko prichádza a obyčajne zlým koncom vychádza zo sveta. Varujme sa nemierneho pitia a tým urobíme prvý krok k pozdvihnutiu blaha a šťastia jak hmotného, tak i duševného.

Prijmem hneď k nastúpeniu krajčírskoho tovaryša na fajnovú prácu, veľkú i malú, môže prísť hneď, Ján Budovič, krajčírsky majster v Holiči, (na starém rynku) číslo 230.

Dom na predaj

P. Karol Vitkovič

predáva z voľnej ruky svoj dom v dubovej ulici číslo 383 a aj s prípadnosťami.

Dom má 4 metre dreva, sečnú lúčku na fúrkou sena, 4 izby, kuchyňu, komoru, pivnicu, dreváreň, a dobrú studňu.

Kupná cena dľa dohovoru.

Hlásit sa možno pod vyše uvedeným číslom kedykoľvek.

Vzorky zdarma!

Firma kresťanská!

Lodenové sukne,
rôzne barevné, dobrej
jakosti, zhotovuje 1 kus
po 65, 70, kr., dobierkou
zasiela:

Adolf Jelínek

v Lísku, p. Jimramov. (Morava.)

Nehodící sa tovar vezmu franbo zpět a peníze vrátím!

Kto zkusí, stlym odberateľom zstane.

Ve prospěch Ústřední Matice Školské.

Humpolecké súkna

a lodny. Dámske lodny.

Módne látky oblekové, látky na svrchníky a havolky, z čistej ovčej vlny v ľavných cenách odporúčajú:

KAREL KOČIAN,
súkenický a prvý zasielateľský obchod
v Humpolci.

Vzorky k nahľadnutiu zasielajú sa franco.

Kostolné sviece,

pravé voskové, polvoskové,
stearinové hladké i kráslené,
stipky, sviečky obetné a
stromkové,
sviečky stearinové a parafínové tabulové,
vozové lampášové,
všetky druhy voskového zbožia,
tiež perník struhací,
a jemný zákuskový,
doporučuje najodbornejší zuod kontinentu, firmy.

V. Zbořil a syn

první moravská továrna na voskové
zbožie a perník.

v Bystřici pod Hostýnem (Morava.)

Založeno r. 1858.

Odborné vyevedenie z L'ublanc, Maria Cell, Ml
Ececlavi, Parize, Lojenu Côte d' Or, Litomerice
Prahy atd.

Mnoho šrotu

môže si lacno zaopatríť každý roľník u

F. Kúcky.

V Skalici potočná ulica.

Šrotom s benzinovým motorem.

Nahrobné

pre našich milých v Pánu
zosnulých predáva za mier-
né ceny v pekne úprave a
trvalom zlatený aj s ka-
menom od 13 až do 60

Korun u

Rudolfa Detony

Cenníky

kříže

Staré sa tiež pravým
zlatom a striebrom ob-
novujú.

Tiež za veľmi ľavné ceny

u

v Uh. Skalici.

zdarma!

Jediná dielna na Morave pre výrobu huslí!

Josef Lidl, Brno. (Morava)
Zelný trh č. 11.
(ve vlastním domě)

Továrna výroba hudobných nástrojov.

Prisázný znalec e. k. zemského súdu.
Cenník na požiadanie zdarma.
Vývoz do všetkých dielov sveta.

Mydlo "Palacký"

je najlepšie český vy-
robock.

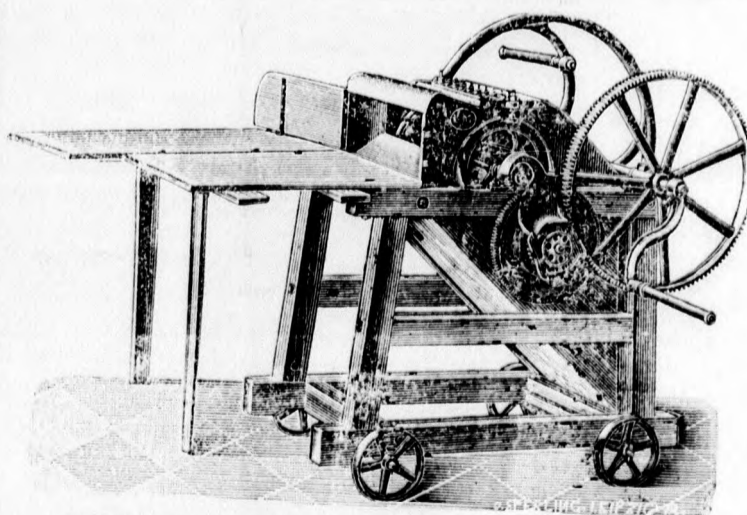
Práca ľahká
účinnok prekvapujúci!

Prádko biele ako sníh!

Ján Vilímek,
továrň na mydla v LIPNIKU,
nad Bečvou. (Morava.)

PÁNI HOSPODÁŘI!

MICHAL TRESKOŇ, fabrikant hospodárskych strojov V BYTČI (Nagy Bittse.)

Netreba vám viacej hospodárske
stroje z cudziny alebo od firmi nam
nepriateľských dražšie kupovať, lebo
moje výrobky dostahly značnej doka-
nalosti! Odporúčam svoje najnovšie:

Mlátačky
s oceľovými guľíkovými ložiskami,
ktoré idu o polovicu ľahšie,
než ktorékoľvek ine

Zentúre dlanajnovších modellov.
Zlepšene rajtáre. Výborné seč-
kovice amerického a angli-
ckého systému. Triery. Struhadlá
na burgiňu. Šrotovníky na zrno.
Stroje na sťahie Pluhy a brány.
Stroje na rezanie kapusty. Mačka-
dla na syr, borievky a hlinu. Zele-
zné mangle na prádko, decimálne
váhy a stroje na lámánie stromovej
kôry pre garbiarov.

Cenníky zašlem na žiadost zdar-
ma a franco.